

Саша Тодоровић

О ХЛАДНОМ ЧОВЕКУ

Сећам се прогоњених. Због сећања ме нису волели. Сурово ми нису праштали. Веома сурово...

Усеци који настају услед годишњих бујица чине да у најснажнијој, горској тачки грачанички поток из њих прима у себе бистру Соколовицу, који су тако снажно уједињени, временом створили необјашњиву, планинску оазу, у зони средишњег дела Јастрепца, између доњег и горњег шумског обима, прозвану такозваним именом Кошутин вир.

Место са ког је одбегла кошута склизнула, у свом паду, са одроњене стене, коју су те године притискали, надошли, бујични потоци, Грачаница и Соколовица, добија различите природне облике, сменом временских непогода и њиховим устројством, у изненађујућим и тајновитим приликама, једне од најшумовитијих планина, ове свирепе регије. Брзина, којом се одликују ова два потока, је у приличној димензији необична. Неодређеност њиховим речним навалама доприносе понајвише јесење кише, које могу у то доба, да достигну неусмерена изливања и талас потопа тла, које у тим тренуцима, само може да покажује очигледну немоћ, пред бујичном снагом. И да у великој мери узнемири човека, који то посматра апсолутно слутећи, несагледиве границе свог неспокоја. Доживљавајући особену моћ природе и сумњњајући, у њен квалитет, према себи, човек постаје усаглашен, са вољом Божијом, тек у зениту свог отржењеног разочарења. Да, ипак, није све изгубљено у причи, као у виру о кошути.

Назив насталог и бујичног вира се исплео учесталим, горским убеђењима о кошути, која је с непажњом и својом одбеглом залуталошћу из крда напустила копно и свет, са танком доказивошћу. Док с једне стране прича о кошути кружи неодрживим копном, из перспективе јастребова поглед на њу је сасвим другачији и забринутостији. Као и све приче у свету које имају своју сложеност о дубини времена, исказану скривеном истином, за коју је потребна небеска дистанца и одбрана од људске издаје, пре њеног коначног открића.

Одбегла кошута не би никада напустила крдо да пре тога није била прогоњена истим човеком, који је повукавши ороз знао унапред, да живот животиње неће тога пута утећи његовом метку. Вир после хладног човека није успео да други пут сакрије или убије истину или потврђену причу о кошути. И о њеном прогониоцу.

Прича само наставља да убедљиво доказује случај, да је хладан човек, одувек био неодомаћен. И немислив другачије, у свом промашају.

Прича само наставља да убедљиво доказује случај, да је хладан човек, одувек био неодомаћен. И немислив другачије, у свом промашају.